

AQUILA

magazin

LELKISÉG FILOZÓFIA MINDENNAPJAINK KERTÉSZET HUMOR

2024/május

Harmadik világháború elkezdődött?
Megbolondultak az emberek?

Feltétel nélküli szeretet
Spirituális érdekességek

Választások elé
Sok embernek vaj van a fején, de azt hiszik, soha nem buknak le

Iázárok vagyunk?

2024.Május

XIII. évfolyam 5. szám

Az AQUILA Civil Társaság magazinja

1222 Bp., Zakariás J. u. 3.

<https://aquila-sas.hu/>

sas@aquila-sas.hu

SASKÉNT SZÁLLNI HAZAFELÉ!

Az AQUILA Civil Társaság magazinját olvashatja. Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha épülésére szolgál.

BÉKÉT AKARUNK

Emberek, fogjunk össze, aki háborút akar, egy szavazatot se kapjon! Magatokra vennétek, hogy a ti szavazataitok alapján háborús uszítók a frontra küldik gyerekeiteket, rokonaitokat meghalni? Ti is felelősök lesztek a halálukért. Nemet kell mondani minden szinten a háborúra!

Tartalomjegyzék

BÉKÉT AKARUNK	2
A HARMADIK VILÁGHÁBORÚ elkezdődött (?) ... MEGBOLONDULTAK AZ EMBEREK?.....	3
Feltétel nélküli szeretet.....	7
CSODÁK, AMIKRŐL EDDIG NEM TUDTUNK – KÖRNYEZETBARÁT KÖZLEKEDÉSI MÓD 😊.....	9
A VÁLASZTÁSOK ELÉ.....	11
Lázárok vagyunk?.....	13
Anyák napja.....	15
AQUILA HUMOR	16
Hirdetményünk, felhívásunk.....	17

Szeretném felhívni Olvasóink szíves figyelmét, hogy az alábbi felületeinken rendszeresen olvashatják írásainkat.

<https://sasmarta.blogspot.com>

<https://ufo-sas.blogspot.com>

<https://isten-az-egyetlen-remenyunk.blogspot.com>

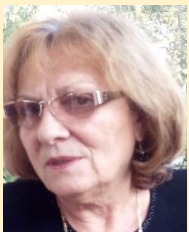
<https://tullepes.blogspot.com>

<https://sasgondolat.blogspot.com>

<https://aquila-sas.hu>

Ezek az oldalakon vegyes témájú cikkeket közlünk, és így próbáljuk az emberek lelki színvonalát emelni.

Pável Márta

Pável Márta

A HARMADIK VILÁGHÁBORÚ elkezdődött (?) ... MEGBOLONDULTAK AZ EMBEREK?

Ez a kérdés egyre aktívabban vetődik fel bennem, azt gondolom, félve látom, mintha egy pusztító program mentén futna az emberiség. Kicsiben és nagyban mindenki gyűlölködik egymással, sokszor valós ok nélkül is!

A napokban a rendelőben szemészetesen voltam, és két 70 pluszos férfi egymásnak esett. Én választottam szét őket, hogy ne hogy tettelességre kerüljön a sor. Fél perc alatt vesztek össze, a magát demokratának nevező „úr” nekitámadt a jámborabbnak, hogy rohadt kommunista és rohadt nácista stb., ez a kettő hogy fér össze?

Ezen elképedtem, hogy milyen kicsi a tűréshatár, de ugyanez van a villamoson, a buszon, az áruházakban stb.! Emberek agresszívan esnek egymásnak, összevesznek mindenben, figyelmetlenek és önzők, nem érdekli őket

semmi! Mintha kifordult volna az emberiség magából. Elkezdtem gondolkozni azon, hogy miért van ez. Mi okozza? Hova lett a jóság és a türelem?

Lehet, hogy ezt a 21. századi nagy technikai fejlesztés, ez a rohanó, már egyik percről a másikra változó, követhetetlen világ is okozza? Minden percről percre változik; a mobiljaink, a laptopjaink, minden gépünk, eszközeink, a felénk támasztott követelmények is. Lehet, hogy az emberek nem bírják követni azt sem, hogy ha valaki nem azon a fokon dolgozik, akkor elbocsátják, mert van helyette más. A társadalom is nagy feszültségeket ró az emberekre. Nagy feszültség az is, hogy elment az Isten-hitük, nincs hova menekülni, nincs hol megnyugodni, nincs jövőkép, nincs transzcendens egzisztencia, nincs, ahol lelkükben békességet kapjanak. Valószínűleg itt együtt játszik minden!

Ez sajnos nem jó prognózis. Lehet, hogy tényleg kinyírja magát az emberiség? Lehet, hogy igaz az a hipotézis, mely szerint már többször kinyírta magát a civilizáció a Földön? Lehet, hogy most ennek vagyunk itt a tanúi? Semmiből sem tanulnak?

Belpolitikánk színterén időről időre önmessiások, egótól túltengő senkik zavarognak. Kérdés: meddig tart a nép megtéveszthetősége? Most az Isten adta nép olyanért „rajong”, aki pl. „*debilnek, tramplinak, egysejtűnek nevezte (Magyar Péter) a feleségét.*” Ha ez az ember feljut valahova, akkor elkésérítő a magyar nép erkölcsisége is.

Mindenki lázít mindenki ellen, hazudozás, manipuláció folyik mindenütt, az emberek, ha akarnák, se tudnák kibogozni, hol az igazság. Csak a hatalom birtoklása, a pénz, az ego számít, de az bármilyen áron.

Világpolitika. Láthatjuk, pl. Macron pálfordulásait, hogy nekiállt az oroszoknak... háborút akar, eddig pedig tárgyalásokat, békét akart. Most hirtelen háborút akar, nagyon rövid idő alatt megfordult. Miért is? Pontosan nem tudjuk, de azt igen, hogy Afrikában a gyarmatainak egy része föllázadt, hogy nem kérnek a franciákból többet. Lehet, hogy itt van a kutya elásva. Lehet, hogy van az ukránoknál valami nyersanyag, amire szükségük van, ami nélkül megpusztulnának. Nagyon sok érdek feszül keresztül-kasul.

Nem tudjuk, mi hajtja őket a világháború felé. Az EU-ban különböző országok elnökei mellé állnak, már a *NATO is elfelejtette, hogy kizárólag védelmi szervezet*, és katonákat küldene, belengeti, támadni fog stb. Nem tudom, mit képzelnek, majd az oroszok bárgyún vigyorogva kávézgatnak, és hagyják az országukat leölni? Soha! Kína is beígérte, hogy az orosz mellé áll, s még ilyenek többen is vannak... Akkor senki nem győzi le őket! Mi van, meg akarják gyilkolni Európát, a világot? Elment a maradék eszük is? Nem tudom, miért nem lehet gondolkodni, miért kell ennyire – bocsánat, hogy ezt mondom – húgyagyúnak lenni? Gondolkodni kéne az erőviszonyok fölött. Biztos, hogy nem győzhetnek az orosz-kínai-(stb.) összefogás ellen. Akkor meg minek ugrálnak? Ha neki akarnék menni a szomszédoknak, aki 120 kg, én meg 80, ő fel van szerelve mindennel stb., akkor nem támadom meg – csak, ha abnormális vagyok –, mert belátom, nem lehetek győztes. Az EU és a NATO miért nem gondolkodik, ha a BRICS országok

összefognak, mit remélhetnek? Az is lehet, hogy olyan gátlástalanok, vagy úgy gondolkodnak, olyan nagy az egójuk és a haszonelvűség igrkezete, hogy a háború kirobbantásával milliók halála sem érdekli őket.

Sajnos az lehet, hogy valóban így van, mert a világháborúban érdekeltek. Közülük senkit sem érdekel, hogy kik haltak meg, az árvák, az otthon maradt feleségek. Sőt ott tartunk, jó, hogyha még a feleségeket is be nem sorozzák. Félelmetes, mi történik a világban, mindenkinek elment az esze?

Ébresztő, most kétszeresen a kezünkben van a választás lehetősége. Egyrészt EU-s választás, másrészt önkormányzati, de ez kevés. Az viszont fontos, senki ne másra mutogasson, hanem maga tegye meg, amit erkölcs, lelke diktál, és szavazzon, hogy ne mások döntsenek felettünk.

SENKI – BÁRKI IS AZ – NE SZAVAZZON OLYAN EMBERRE, PÁRTRA, AKI HÁBORÚT AKAR.

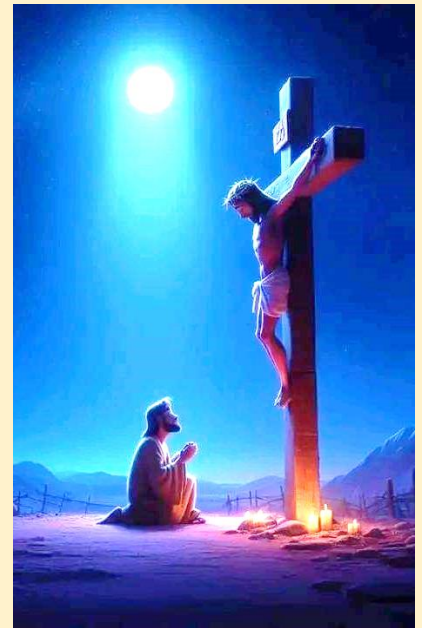
Ugyanis akkor a szavazatával az áldozatok gyilkosává válik maga is. Háborúpártiakra ne szavazzanak, ha nem akarnak bunkerben élni, ha nem akarnak éjszaka is menekülni, ha nem akarják a pénzüket, házaikat, értékeiket elveszteni. Ne szavazzanak háborúpártiakra, ha szeretik gyerekeiket, unokáikat, rokonaikat, mert a szavazatukkal frontra is küldhetik őket. Most kivételesen ne egyéb sérelmeiket nézzék, ne azt, ki mennyit lopott, most mindegy, hogy melyik mit csinált, A LEGNAGYOBB BAJ AZ, HA HÁBORÚT AKARNAK.

A másik nagy baj a *migránskérdés*. Mindig ellene voltam ennek a migránsozó dolognak, és évekkel előre láttam, mi lesz belőle.

Nem lehetnek annyira vakok, sem elvakultak, hogy ne lássák: Európa nagy része mohamedán migránshatás alatt van. Ezt akarják? Ha igen, ki kell oda menni, de itt NE legyenek! Évtizedekkel előre lehetett ezt a mai helyzetet látni. Tudtam, hogy ez mennyire veszélyes, és hogy hova fog kifutni. Szintén szeretnék szólni a felmelegedés hatásairól – bár meghallgatná olyan is, aki tenni tud...–, mindenkinek el kéne gondolkozni rajta. Ez sajnós van. Azt nem állítom, hogy csak mi, emberek okoztuk, szerintem ez a Földünknek egy ciklikus működése. Most ide jutottunk, majd utána meg kis jégkorszak lesz, legalábbis eddig így látszódott. Azt, hogy mi ebbe mennyit játszottunk bele, azt én nem tudom, valószínűleg egy keveset, de nem annyit, amennyit mondanak. Ez nem ment fel senkit az alól, hogy vigyázzon a Földanyára. A felmelegedés biztos, hogy működik!

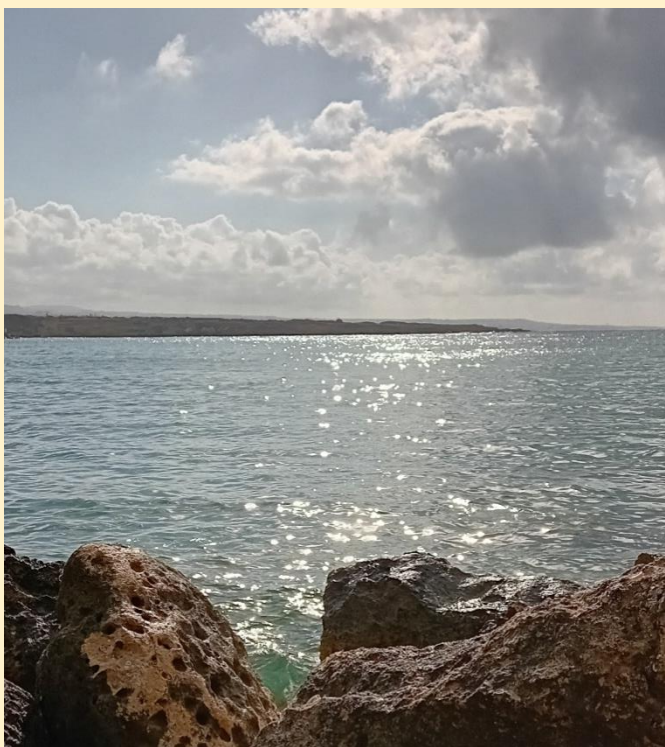
Az más kérdés, hogy most manipulatíván vagy természetes működés folytán például Magyarországon a föld szinte kiszáradt, pl. az Alföldön a telkünkéről évekkel ezelőtt még kb. 30 kg paradicsomot hoztam haza, tavaly fél kilót, tehát ez megmagyarázza, miért van az, hogy már nem is ültetek oda semmit.

Nagyon kemény, életveszélyes dolgok ezek, és sok szempontból is észnél kell lennünk. Pl. országunkban hézagosan élünk, km²-re vetítve elég csekély a lakosság száma, főleg, ha összehasonlítjuk, hogy Kínában vagy Indiában hányan vannak. Látható, országunkban lötyög a népesség, mára, a születési ráta csökkenése miatt, nagy ránc ez az ország. Igaz, hogy a migránsok

miatt Európa többi részéből települnek át hozzánk, de főleg 50 feletti, így ez nem megoldás. Olyan produktív szakaszban lévő embereket kéne szervezeten, tudatosan, előre betelepíteni, akiknek érdekükben lenne megvédeni ezt az országot. Akiknek úgy adnánk menedéket, hogy nem segélyt kapnak, (mert akkor minden hajléktalannak is kéne adni), hanem csak ideiglenesen (és vissza kéne adnia 5 éven belül), de kéne vidéken olcsó házat adni és a zsebébe ugyanolyan kártyákat, mint a menedékkérőknek, de csak egy-két hónapig (!), hogy levegőhöz kapjon, akklimatizálódjon. Fontos lenne a célzottan betelepítendőknél, lássák meg a magyar helyzetet, akarjanak dolgozni, gyorsan tanuljon, ne akarják az ország lakosságának identitását, vallását megváltoztatni, s a magukét helyezni előtérbe (az ilyenek nincs itt helye). Valójában az a baj a migránshelyezettel, hogy a 30 ±10 éves, harcedzett férfiak jöttek. S ha ezek a kigyúrt, sportos és térítő emberek, főleg férfiak, nem jó szándékkal jönnek, a mai békés Európa pusztulását okozhatják. Pl. látni, Olaszországban milyen követelések vannak a keresztiek levetetésével, más országokban az iskolákban, a parkokban, hogy mibe öltözzenek – ami nekik a szokásuk –, s ha nem, akkor megtámadják az embereket! Európában ez nem megy, a saját hazánkban támadjanak meg minket, mert befogadtuk őket? Ez tragikomikus! Ők nem integrálódni akarnak, hanem saját hazánk identitását akarják befolyásolni.

Ha előre látnának, az nagyon üdvös lenne, nekünk nagyon sürgősen legalább egy-két millió embert be kéne hozni célzottan, de nem vallási örülteket, hanem olyan embereket, akiknek el fogja önteni a tenger a szigeteiket, a házaikat, az életlehetőségeik megszűnnek. Ez főleg szigetlakókat érint, az eddig behozott buszvezetők, ha rendesen viselkednek, akkor az rendben van. Nagyon sajnálom őket, keveset keresnek, s még hazaküldik a pénzt, hogy ott megéljenek. Pl. ilyeneket kéne családotól áthozni. A családokat ki kéne válogatni – pszichológiai módszerrel –, akik nem téríteni akarnak, hanem élni, itt élni, bizonyos szinten Magyarország érdekeit képviselni, és ha kell, fegyverrel is megvédeni. Ez egy nagyon fontos dolog lenne, hogy előre lássunk, mert egy fogyatkozó népesség nagy országban, vonzó lenne az újkori erőszakos honfoglalóknak,

akik a felmelegedés miatt erőszakkal is, de meg fognak indulni. Kissé gyéren lakott országgal ez vonzó lesz, le fognak ölni bennünket, hogy helyük legyen. Meg kellene előzni a dolgokat. Nem migránsokról, hanem azokról beszélek, akik valóban az időjárás következményei elől, az éhhalál elől menekülnek, és hálások, hogy befogadtuk őket. Akik hálások és dolgozni akarnak, nem élőködni, őket kéne betelepíteni.

A történelem folyamán párszor már betelepítettük az országot, érdekes módon mindenki magyar lelkületűvé vált. Gyorsan kéne lépnünk, sürgősen, családotól lehetőséget adni, az ilyen szerencsétlen embereket letelepíteni, akár tanácson, kihalt falvakban stb. Kötelezni őket, hogy tegyék rendbe, hasonlóan Olaszországban vannak ilyen akciók, ahol párszáz euróért lehet házat kapni, de jó pár évig ott kell lakni, rendbe kell tenni stb. Ugyanezt kéne Magyarországon is tenni. Ha időben lépnénk, akkor mi

válogathatnánk ki, kit hozunk be, és nincs akkora vákuum, és nem az jön be, aki akar, hanem az jön be, akit mi akarunk. Mindezt – ismétlem – gyorsan, de nagyon gyorsan meg kéne lépni!

BÉKE KELLENE! Ez a béke elsősorban –mint említettem a cikk elején – a lelkekből hiányzik. Ismerem az ellanyhult nemzedéket; tudom, hogyan él, a számítógépet nyomkodva, magát körbe véve a „technika” vívmányaival, egy gazt ki nem húzva, nem tudják, mi az állattenyésztés, növényekkel való bánás, hogy lehet megélni egy háborúban. Semmi ilyet sem tudnak, ez rettentés. Vissza kéne szoktatni a fiatalokat a fenntartható, natúr élethez. Én ezt tettem, tudom, hogy kell tenni, de ez senkit nem érdekelt, viszont az általam nevelt fiatalokat megtanítottam építkezni, betonozni, kertet művelni stb., és bemutattam, hogy kell állatot tartani. Már a szülőkkel is baj van, ők sem tudják ezeket, csak az idősebbek, addig kéne rájuk hallgatni, míg élnek!

Már a mai generáció nem csinál semmit. Mi lesz velük, ha ezek a barmok kitöretik a III. világháborút, ami már folyamatban van?

Most előre szólok, össze kell kapni magukat, fel kell emelni a feneküket, le kell tenni a hozzájuk nőtt telefont, meg kell művelni a földet, el kell menni olyan helyre, ahol akkor is van víz, ha a csapból nem folyik. FIGYELEM, emberek, nagy bajban vagyunk, ezt a nagy bajt egyrészt mi okozzuk, vagy engedjük, hogy bekövetkezzen.

KÉREK MINDENKIT, NE ENGEDJE ki a kezéből a döntést. A SZAVAZÁSNÁL CSAK A HÁBORÚ- ÉS A MIGRÁNSELLENESEKRE SZAVAZZON, OLYANOKRA, AKIK MEG IS TESZIK, AMIT ÍGÉRNEK, FICSÚROKAT, ÖNMESSIÁSOKAT KERÜLNI KELL.

Szeibert Márton

Feltétel nélküli szeretet

A címben megnevezett fogalom jelentéséről gondolkodom ebben az írásban. Többször hallottam már – főleg vitákban – felemlegetni ezt a „feltétel nélküli szeretetet”, de őszintén szólva az az érzésem, hogy ez pusztán egy emocionális felszínes sablon szöveg, és a valódi jelentés nem biztos, hogy át van gondolva, amikor ezzel dobálózunk.

Eleve jó lenne megérteni, hogy mit értünk feltételes szeretet alatt, mert gondolom, ha létezik feltétel nélküli szeretet, akkor biztos van feltételes szeretet is. (?) Például én szeretek egy konkrét embert azért, mert jó a humora. De ha nem lenne vicces, akkor lehet, hogy nem szeretném, mert egy unalmas senki lenne, és inkább kerülném a társaságát. Ez valóban szeretet? Jó kérdés...

A szeretet fogalma önmagában is félreértéseket takarhat. Valakinek ez annyit tesz, mint kedvelni a másik embert. Erre a kedvelésre lehet jó példa az, amit fent említettem,

a humoros ember. A kedvelés alatt tehát azt értem, hogy élvezik a közös időtöltést, és nyilván vannak okok arra, hogy ez az időtöltés miért kellemes. Nem csak a humor, hanem rengeteg olyan tulajdonság létezhet, amik miatt emberek össze tudnak egymással rezonálni, és élvezni tudják egymás társaságát. Ez idővel elhalványodhat, megunhatják egymást, elcsúsznak egymáshoz képest a rezgések, és megszűnik a rezonancia. Az, hogy emberek kedvelik egymást, az változhat.

Ezzel szemben a szeretet fogalma, főleg a keresztény tanítás tükrében sokkal-sokkal mélyebb. Nyilván ezek a fogalmak nehezen szétválaszthatóak, és emberi szinten az érzelmek között nehéz rendet tenni. Most azonban csak pusztán elméleti szinten és a megértés kedvéért mégis szétválasztok amúgy emberi szinten talán szétválaszthatatlan fogalmakat. Mit takar a szeretet fogalma? Isten maga a szeretet. A szeretetnek a mi emberi dimenziókban rengeteg megnyilvánulási formája van: áldozathozatal, önfeladás, mások megsegítése, kitartó gondoskodás, óvó, féltő megnyilvánulások, szabadság meghagyása akkor is, ha fáj a szeretett lény távozása, stb... A szeretet nem lehet rabja az emberi aljas érzelmek hálózatának, hanem a fölött álló valóság.

A színtiszta szeretettel szemben az emberek közötti alsóbbrendű érzelmek részét képezik annak az okozati hálózatnak, annak a materiális világnak, amiben élünk. Ezen érzelmek között van néhány olyan, amit sokan már szeretetnek neveznek. De a szeretetnek kell legyen ennél magasabb szintje, ami fölötté áll ezeknek. Isten a szeretet. Isten minden fölött való, és így az igaz szeretet is minden fölött való. Mégis, amikor a két ember közötti „szeretetet” nézem, akkor meg tudunk fogalmazni okokat, hogy miért szereti az egyik ember a másikat. Mert az egyik a gyereke, a másik az anyukája, mert az egyik okos, és jó tanácsokat ad, a másik kedves és mindig ad valami vigasztaló szót stb. Nem szép kimondani, de a mi alacsonyrendű világunkban a gyakorlat azt mutatja, hogy feltételek miatt, vagy bizonyos okokra visszavezethető dolgok miatt szeretjük egymást. De ahogy fent már írtam, erre talán nem a szeretet a megfelelő szó, mert az igazi tiszta szeretet csak feltétel nélküli lehet. Aztán van olyan, hogy például egy betegség összetöri a feltételeket. Hogy például a vicces ember szenilis lesz, és elviselhetetlen. Ha ebben a megváltozott helyzetben is tudjuk tovább szeretni és segíteni az embertársunkat, akkor képesek voltunk arra, hogy túllépjünk az állati létünkön, és valamit tanuljunk az isteni jóságból. De sokszor az ilyen embert magára hagyják azok, akik állítólag korábban szerették őt.

Igazándiból fel kell ismernünk, hogy Isten bennünk lakó lelke az, ami összeköt minket, és ez a lélek a legbelső természeténél fogva mindig és minden körülmény között szeret. Ezt a szeretetet kell önmagunk belsejéből előhívni, vagy másképp fogalmazva, ezt a szeretet, a mindenütt jelenlévő, hozzánk jóságosan lehajló isteni fényt kell továbbítanunk, visszatükröznünk az embertársaink felé is. Ha ez élne mindenki bennében, akkor nem beszélénk ilyen meg olyan szeretetről, mert szeretet csak egy van, az Isten szeretete, ami mindenkire kiárad. Tehát ha tökéletesen

élnénk meg ezt a szeretetet, akkor – mivel nem lennének feltételek – mindenkit szeretnénk függetlenül attól, hogy rokon, szomszéd, ismerős, járókelő, bárki, hiszen mindenki Isten gyermeke, és a szeretet nem a testi mivoltunkból fakad, hanem az isteni lélekből.

De ne csapjuk be magunkat, nem vagyunk tökéletesek, emberek vagyunk, és folyamatosan fejlődünk, tanulnunk kell. Talán azért élünk egymás mellett, hogy ezt is megtanuljunk. Hogy bár lehet, hogy valakit először csak azért szeretünk, mert a stílusa elragadott, vagy mert szerelmesek lettünk, vagy mert rokon, de ez a feltételes szeretet, ahogy egyre jobban megismerem a másik embert és egyre jobban megismerem önmagammat, és a bennünk lakó Jóistent, úgy egyre inkább alakulhat át feltétel nélküli szeretetté. És ha ez megtörténik, akkor talán már nem születünk meg hiába. De ehhez szükségünk van sok kitartásra, küzdelemre, a szeretet melletti elkötelezettségre, önfeláldozó döntésekre, és szükségünk van Isten kegyelmére, hogy az alsóbb énünkből felemeljen minket valami

számunkra elképzelhetetlen magasabb létezésbe. Szükségünk van az Istennel való párbeszédre, a vele való találkozásra, lelki kapcsolatra, hogy ebből merítsünk, ebből töltekezzünk, és így tisztuljunk, alakuljunk, fejlődjünk az Ő kegyelme révén. Elmélkedjünk Isten féltő szeretetéről, hálásan nyissuk ki a szívünk, hogy a szeretet elhatalmasodhasson, és ne korlátozódjon le néhány feltételre.

EZ MESÉNEK IS FANTASZTIKUS LENNE 😊 Nem tudjuk mennyire lehet igaz.

Spirituális érdekességek lapról másolva

CSODÁK, AMIKRŐL EDDIG NEM TUDTUNK - KÖRNYEZETBARÁT KÖZLEKEDÉSI MÓD 😊

"Thaiföld északi részén van egy falu, Nan a neve, amely arról híres, hogy nincs temetője. Látzólag semmi sem különbözteti meg a környékbeli falvaktól. Lakóinak száma megközelíti a 400-at, és sok közöttük az idős ember. Évente körülbelül 5-8 személy távozik el az élők sorából, és soha nem rendeznek temetést. Nincs rá szükség. Az itt élő emberek ugyanis haláluk után 3-3,5 órával eltűnnek. Tetemük nyomtalanul felszívódik.

A hozzátartozóknak csak annyi idejük marad, hogy felravatalozzák az elhunytat, és rendezzenek egy gyors búcsúztatót. Mire a siratóasszonyok megjelennek, már jóformán véget is ér a

szertartás. Sietni kell, mert a halott hamar dematerializálódik. Miközben a hozzátartozók körülállják, elkezd beleolvadni az éterbe. 10-15 perc után teljesen eltűnik, fizikailag megsemmisül. Ez a jelenség kizárólag ebben a faluban lép fel.

Már kutatók is vizsgálták a környéket. Egy orvos csoport érkezett a faluba, hogy végére járjon a nem mindennapi eseménysorozatnak. Először azt hitték, hogy a földből kiáramló rejtélyes sugárzás okozza a dematerializálódást. Ezért más falvakból hoztak ide idős, haldokló embereket. Ők azonban nem szívódtak fel a haláluk után. Erre alaposan megvizsgálták az ott lakókat, azokat, akik a faluban születtek. Mindhiába. Semmi különöset nem találtak rajtuk.

A nálunk fejlettebb földönkívüli civilizációk már többször utaltak rá, hogy agyunk csodával határos képességekkel rendelkezik, csak mi nem tudunk róla.

Többek között az összes parapszichológiai képességet előidézhetnénk, ha tisztában lennénk a kiváltási módjokkal. Úgy tűnik, hogy nem emberfeletti tudást igénylő ördögös dolgokról van szó. Csupán meghatározott szabályokat kell elsajátítani.

Ha elárulnák nekünk, mit kell tenni, bárki könnyen megtanulhatná. Ezt bizonyítja a Nouméa sziget lakóinak különös képessége. Ezen az új-kaledóniai szigeten a bennszülöttek nem mindennapi tulajdonsággal rendelkeznek: képesek levitálni.

Ezzel a tudományukkal azonban nem szeretnek hivalkodni, ezért nem rendeznek turistalátványosságokat. A világtól elzárkózva élnek, és senkit sem engednek a partjaikon kikötni.

A szomszédos szigeteken élő halászok elbeszéléseiből tudjuk, hogy ennek a kis szigetnek a lakói gyakran elhagyják a hajóikat, és kilebegnek a víz fölé. Felülről nézik, hol található nagyobb mennyiségű hal a tengerben.

Az ágyékkötős bennszülött férfiak kb. 1 méter magasságban lebegnek a víz felett, de van, aki keresztbe tett lábakkal ül a levegőben. Aztán visszalebegnek a hajókra, és lehuppannak a fedélzetre.

Úgy tűnik, hogy gondolati úton irányítják a lebegést, és a gravitációs ellenereőt megszüntetését is. A szigeten is láttak levitálókat. A nők szintén képesek rá, de a betegek és a kisgyerekek nem. Itt egy gyerek akkor válik felnőtté, amikor már fel tud emelkedni legalább félméternyi magasságra.

Elmondásuk szerint "öröktől fogva" képesek ennek a jelenségnek az előidézésére. A szigetlakók azt mesélik, hogy egykor fura repülő szerkezeten érkező idegenek látogattak el hozzájuk, akik megtanították őket lebegni.

Tehát nem egy genetikai adottság nemzedékről nemzedékre való öröklődéséről van szó. Adottságuk egy módszer elsajátításának eredménye, melynek titkát féltékenyen őrzik. Csupán anynyit árultak el, hogy a levitáció titka: erősen kell akarni.

Aki tudja ennek a módját, és képes irányítani az akaratát, az máris lebeghet. Mivel érzik, hogy ez a rendkívüli tudás a világ fennmaradását veszélyeztető gonosz embereket is nagyon érdekli, nem hagyják el a lakóhelyüket, és nem állnak szóba idegenekkel. Néhány gazdag amerikai és

európai utazó vagyontokat ígért nekik, ha megtanítják őket levitálni. Mások világkörüli útra invitálták a szigetlakókat. Bús honoráriumot ígértek, ha az általuk szervezett fellépések során egy kicsit "repkednek".

Ők azonban nem álltak kötélnek. Csak otthon szeretnek "repkedni". A kókuszdiót is így szüretelik le a fákról. Más trópusi országokkal ellentétben itt nem másznak fel a pálmafákra. Fellebegnek a fa koronájába, és ledobálják a diókat.

Termőföldjeiket is így módon, a magasból ellenőrzik.

Ha hurrikán vagy szökőár jön, nem esnek kétségbe. Felemelkednek a magasba, és megvárják, míg elcsendesedik a szél és visszahúzódik a víz."

Forrás: www.esoguru.hu

Pável Márta

A VÁLASZTÁSOK ELÉ

SOK EMBERNEK VAJ VAN A FEJÉN, DE AZT HISZIK, SOHA NEM BUKNAK LE.

A lélek sugárzása széppé varázsolja az embert. Az ember szépsége összhangot teremt a házban. Az otthon összhangja rendet teremt a hazában. S ha az országban rend honol, béke köszönt a világra. (kínai közmondás)

A médiának, az újságírásnak óriási szerepe lehet az erkölcsi élet szabályozásában is, nyomukban gyérülhetne a korrupszág, meg a hazugság, a manipuláció. Sok a pártok által lefizetett újságíró, médiaszakember, akik csak rontják ezt a helyzetet. Kellene olyan szakembergárda, akik az igazság nyomában járnak (viszont tiszta fedhetetlennek kéne lenniük, hogy ne lehessenek zsarolhatóak), és nem egy-egy hamis érdek okán gyártják rosszabbnál rosszabb cikkeiket. Ha valóban az igazság nyomában járnak/járnának, a munkájuk felbecsülhetetlen lenne a társadalom szempontjából, de ez olyan ritka, mint a fehér holló.

Sajnos a társadalom egyes rétegeiben egymás zsarolása pont azért tud érvényre jutni, mert kéz kezét mos alapon működik. A (sokszor híres vagy hírhedt...) szereplők nagy részének vaj van a fején, és ez a vaj, ha egy kicsit megmelegítik, leolvadhat, és már teljesen más ember lesz alatta, mint amit mutatott eddig a nagy világ színházában.

A tévében, egyéb média felületeken a szereplők több mint fele olyan negatív értékekkel rendelkeznek, hogy nem szabadna hagyni őket nyilvánosan szerepelni, sem fontos állásban tartani. Pl. (van ilyen is) vallásosnak mutatja magát, de a misét vagy körzeti orvosi állását arra is

felhasználja, hogy öregembereket szedjen fel és eltartásit kössön velük. Gazemberek! Vagy: (vallásosan) ájtatosan forgatja a szemeit, pl. a meleg ellen szavaz, és közben ő a legmelegebb, vagy a házasság szentsége mellett érvel, közben a családját otthagya egy cica-mica miatt el is vált. Napestig sorolhatnám, de egymás sarát/vaját védve hallgatnak és űzik a mocskos tetteiket.

Megromlott ez a világ!

Emberek, akik sárosan élnek – a társadalom, az újságírók gyávasága miatt is –, 30-40 évig elvannak úgy, hogy semmi retorzió sem éri őket, és tovább forgatják a szemeiket ájtatosan a társadalmunkban, tovább hazudoznak, megtévesztenek, manipulálnak. A példa azt mutatja – úgy gondolják –, tethetik, senki sem buktatja le őket. Nagyon ritkán van egy olyan riporter, aki rátapad egy ilyenre, és kiönti a vizet, de elég érdekes következményei lesznek rá nézve. Egy biztos, az ilyen még állami díjat nem kapott!

Az életemben is nagyon sokszor előfordult, hogy igen sokan szemtelenkedtek velem, hazudoztak rólam, de még senkinél sem öntöttem ki a sarat. Sokat gondolkoztam, miért nem teszem. Pl. egy illető – a levél megvan – elmondott mindennek, mert anno Orbán melletti békemeneten részt vettem, s pár év múlva bent ült a minisztériumban, mint a kormány katonája! Hányinger, én meg a kis fizetésből szerényen élek. Nagyon sok infó van a kezemben, a mocskot tartalmazó vödör, kiöntöm-e valaha, vagy csendesen mérgelődök? Lehet, hogy egyszer túlcsordul a pohár, és robbanok?

Meghívják hiteltelen embereket (lehet, hogy csak páran tudjuk, hogy azok...(??)) különböző tévéműsorokba, eszüket játszó szakembereket, pszichológusokat, lelkészeket, médiaszakembereket, tanárokat stb. Egynek sem jut eszébe, hogy abba hagyhatnák a hazudozást. Nem hiszem, hogy csak én tudom, amit tudok, de miért hallgatunk? Összeülhetnénk és megdönthetnénk a hazugok világát. Miért kell a mocskoknak, a seprőnek mindig felül lenni? Nagyon sokan vagyunk, akik tudnánk olyat mutatni a világnak, amitől más lenne, ezek pedig semmik lennének, s le tudnánk szedni ezeket a felfújtt lufikat, ezeket a semmiket.

Akik a társadalomban, a közéletben forgatják a szemeiket, nagyon sokan vannak nagyon magas vezető pozícióban – tán most nem kéne őket se újraválasztani! Nemcsak azok tudnak ártani, akik pedofilok, hanem ezek is ártanak, akik megölik a lelket. Ilyenek mondjuk: a koszos lelkű meditálni tanítók, a rossz tanárok; mondjuk az egyházak vezetői között is vannak, vagy más nagyon rangos pozícióban, de alacsony pozícióban is lehet ártani. Igaz, magasban még többet, és ez romboló a társadalomra nézve. A „vajás fejűeknek” mindenütt vannak megfizetett elhallgatói, vannak ismerősei, és befolyásos emberek.

Ez minden társadalom rohadásának az alapja. Sok kikezdhetetlen, tényfeltáró, fedhetetlen és bátor riporter kéne, hogy rend legyen ebben a világban, de félek, ez nem megvalósítható, akkora a kosz. Ha egy ilyen gárda elkezdene működni, talán visszavonulásra kényszerítené az eddigi csalókat, hazugokat, a társadalom szégyeneit.

Most, pl. a választások idején, meg lehetne nézni, hogy kiket jelöltek és miért, erősen szelektálni kéne a szavazatokkal.

Az ég alatt a leggyengébbek átfúrják, ami legkeményebb: mindenben fészke van a nemlétnek, ereje a nem-cselekvésnek. Szó nélküli tanítással, s a nem-cselekvés hatalmával mi sem mérkőzhet e világban.

Tao Te King 43.

Rizmayer Péter

Lázárok vagyunk?

Jól ismert történet a Bibliából a dúsgazdag és a szegény Lázár története (Lk 16,19-31). Lázár ott fekszik a dúsgazdag kapujánál tele fekélyel, de a dúsgazdag nem kegyelmez neki, nem ad neki semmit, még az asztaláról lehulló falatot sem. A haláluk után Lázár a mennyországba kerül, a dúsgazdag pedig a pokolba.

A világ egészét nézve mi is a tulajdonunkkal a gazdagok közé tartozunk (ha nem is a dúsgazdagok közé), emiatt nekünk is nagyon figyelniük kell arra, hogy mikor nem ismerjük fel a saját Lázárunkat, akik valójában mi magunk vagyunk, és mikor nem adunk neki semmit. Az, hogy valójában mi magunk vagyunk, azalatt azt értem, hogy ő az életünk próbája. Ő a mi próbánk, ilyen módon hozzánk tartozik, és ez a próba jelentősen befolyásolhatja a további létünket. Persze nem érdekből kell tenni, hanem csakis szeretetből, mert abban a pillanatban csak a szív, valami belső különös összetartozás érzés fogja belül megsúgni, hogy ő az, ő a te próbád. Különös ez a bibliai történet. Különös, mert nem látunk bele Lázár fejébe, a nevéen kívül nem tudunk róla semmit. Nem tudjuk, hogy mit gondolt. Azt tudjuk, hogy amikor meghalt, akkor már Istennél volt, visszaolvadt, eltűnt. Az is lehet, hogy valójában Isten angyala volt, aki folyamatosan ott volt a dúsgazdag életében, de sosem vette észre, nem akart vele törődni. Nem akarta otthagyni a gazdagságát és rátérni Isten útjára. Pedig hívták, Istennek fontos volt, terve volt vele. A dúsgazdag nem volt rossz, vagy elvetemült embert. Ez onnan is látható, amikor a pokolban azt kéri, hogy szóljanak a rokonainak, hogy ne járjanak úgy, mint ő. Jószívű volt, szerette őket.

Mégis ez is kevés volt, hogy ne kerüljön a pokolba. Elgondolkoztató. Az, hogy jók vagyunk, vagy inkább „vagyogatunk”, az kevés lesz.

Isten útja nem egy megtanult, társadalmi jóról szól, hanem valami egészen másról. Az egyéniséggé válásról, a világból való kitépődésről, semmi köze az általunk jónak feltételezett és megtanult valamihez.

Isten szabadon szálló sasokat akar, akik széttörik a homály fátylát, és a világ fölé repülnek, akik túlnőnek ezen, akik már nem akarnak itt lenni, akiknek ez a hely szűk, és megértik, felfogják a besűrűsödött anyag nyomasztóságát, nehézségét. Akik ki akarnak lépni. Akik az igazi lázadók, a világ ellen lázadók, az igazi szeretetben lázadók. Akik elhagyják mindenüket Istenért, szerelmükért. Különös ez a példabeszéd, mert Jézus egy világos ok-okozati példát állít. Mindennek van következménye, és olyan következménye is lehet – a bűn súlyosságától függően –, ami szinte visszafordíthatatlan.

Ehhez kapcsolódóan gondolkodtam nemrég azon, hogy fiatalon az ember milyen sok meggondolatlanságot csinál, és ez – hiába fiatal valaki – számít. Minden bűnöd számít, még akkor is, ha akkor teszed, mikor „nem nőtt még be a fejed lágya”. Ezért is nagyon fontos a nevelés, hogy minél előbb megértsék, mélyen beléjük ivódjon a fiatalokba, hogy minden elkövetett bűnnek van következménye, felelni fognak érte, hogy mindig, az egész életük során észnél kell lenniük, az egész életükkel – ha nem akarnak további szenvedést okozni saját maguknak – Isten felé kell törekedni.

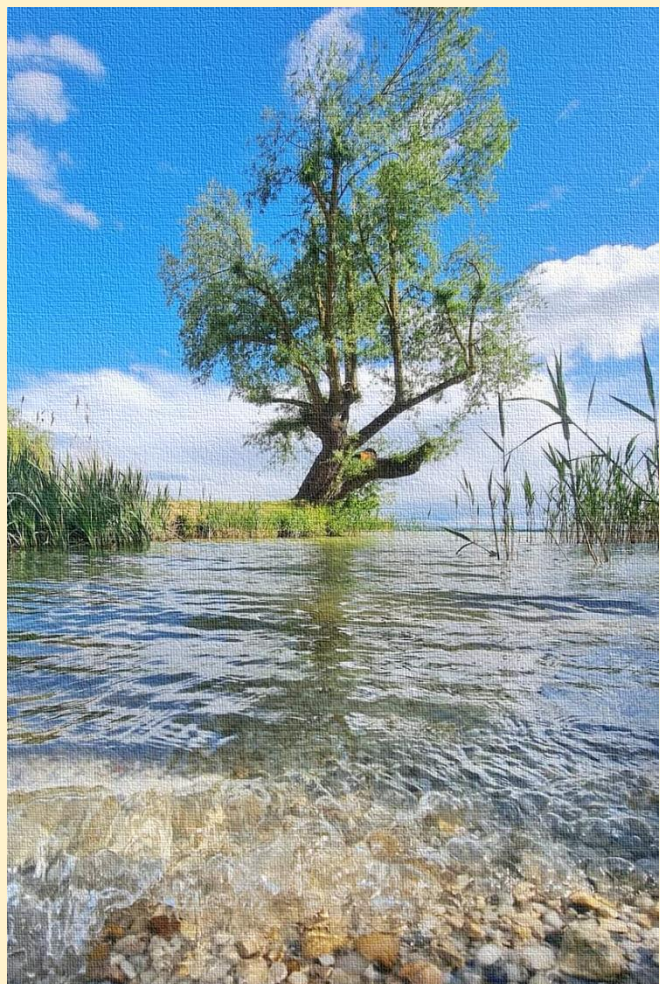
Szeretettel sokkal szigorúbban kellene nevelni a fiatalokat a saját jól felfogott érdekükben, átadva nekik a tudást, hogy értsék, miért tesszük, és hogy nem ellenük tesszük.

Sík Sándor

A csillagok tövében

Mondd, üldögélő, aki minden este
Kiülsz az egyre teljesebbre váló
Holdgömb alá s elnézed mozdulatlan
A csillagképek hűvös reszketését -
Nem hív a szomszéd házak békessége,
Ahol megfáradt emberek pihegnek
Erőt aludni a holnapi gondra,
Nem hív a kertek aljáról az ének,
A nevető, játékos fiatalság,
Csigaházad sem, kedves asztalod sem,
Melyen a villany meleg fénykörében
Könyveid meghitt bölcsessége virraszt;
Csak ülsz, csak ülsz a csillagok tövében,
Magadat is felejtve - üldögélő,
Mondd meg nekem: mit látsz az éjszakában?

Csillagokat? Bolygók, napóriások,
Izzó ködök, tejútak óceánját?
Sugárözönök zápor-zuhogását?
Fényesztendőknek megszámlálhatatlan
Eónjain keresztül erre tévedt
Törmelékeit sokszázezer éve
Kilobbant kozmikus tragédiáknak?
A világsíkok egymásba simúló,
Egymásból újuló dimenzióit?

Bújócskáit a hullámnak, a fénynek,
Csilló tükörén a Határtalannak?
Ezt látod?

Ezt, és többet, és nagyobbat.

Többet, nagyobbat? Szelleme suhantát?
Csillaggolyókkal tekéző Hatalmak
Három pár szárnyon lebegő csodáit,
Amint a Törvény zengő vesszejével
Vezényelik, - komolyan, mint a gyermek, -
A Játék ütemét és énekelnek?
Ezt látod?

Ezt, és többet, és nagyobbat.

Többet, nagyobbat? Hát van még azontúl?

Azontúl már az ember nem beszél.
A csillagok közt csillagként lebeg
És teljesül és hallgat, mint a Hold.

Kép forrása FB

Oroszi-Kuzmich Kinga

[Anyák napja](#)

Május első vasárnapján ünnepeljük anyák napját, ilyenkor felköszöntjük édesanyánkat, nagymamáinkat, mindazokat a nőket, akik valamilyen módon anyaszerpet töltenek be az életünkben.

Anyáink 9 hónapig a testükben hordozták minket, tejükkel tápláltak, magukat nem kímélve, áldozatosan gondozták és ápoltak minket nagymamáinkkal együtt, mindaddig, míg arra volt szükségünk. Az anyai szeretet különleges.

Az édesanyánk iránti háláról ráadásul Jézus is példát adott nekünk, hiszen mindvégig gondoskodott édesanyjáról, még a kereszten függve is gondja volt rá, hogy halála után legyen, aki vigyáz rá.

Mi se feledkezzünk meg égi édesanyánkról, aki világra hozta a Megváltót, és aki minket is mindig anyaként hallgat, ha Hozzá fordulunk; és ne feledkezzünk meg lelki anyáinkról se, akiknek a lelki fejlődésünket köszönhetjük.

Ez a nap hálára tanít minket. Fontos, hogy képesek legyünk és akarjuk kifejezni a hálánkat mindazok felé, akiknek sokat köszönhetünk. A mai világ sok értéket igyekszik lerombolni, sok fontos értéket háttérbe akar szorítani, hogy mindenek elé az anyagiakat és a saját szórakozásunkat,

jólétünket tegye. Fontos, hogy ennek tudatosan álljunk ellen, és figyeljünk értékeinkre, ápoljuk értékes hagyományainkat.

Ma az ember akkor tűnik erősnek, ha mindenkin átgázolva anyagi hasznot képes szerezni minden áron. De szerintem az az ember az erős, aki nem fél attól, hogy gyengének látszana azáltal, hogy felismeri, hogy valaki segített neki, hogy valakire rászorult, és mindezért hálás az illetőnek.

A hála egy olyan alapvető érzelem az Isten útján is, ami elengedhetetlenül fontos a haladáshoz. A hála szív megnyitja az egeket, szoktuk mondani, és akkor Isten a hálától kitágult, nyitott lélekbe még több kegyelmet és szeretetet tud adni.

Mindenkit buzdítok hát, hogy ne legyen rest, és köszöntse fel ezen a napon édesanyját, nagymamáját, a Szűzanyát és minden fontos anyafigurát az életében.

AQUILA HUMOR

Sevillában a bikaviadalok idején a nagyon drága Torero nevű vendéglőben esténként felszolgálják a legyőzött bikák heréjét, petrezselyemmel, kakukkfűvel ízesítve. Gazdag amerikai turista bemegy az étterembe, és herét rendel. A főpincér hozza ezüsttálban, leveszi a fedőt, és megmutatja a vendégnek. Két kis dió nagyságú gömb van benne.

- Mi ez? - kérdezi a meghökkent turista.
- Sajnos uram, ma a bika győzött.

A rendőr a halottra mutat:

- Így jár, aki figyelmetlenül közlekedik. Íme, az élő példa.

Bölcs nagyim szerint, az a férfi, aki angyalt keres és csak a szárnyakra figyel, könnyen libát vihet haza!

A székely apa összehívja három fiát.

- No, pulyáim, hát melliktek dűtötte bele a budit az árokba?

Persze egyik sem jelentkezik.

- No, akkó mostan elmeséllem nektek, hogy a George Washingtonék is vótak hárman testvérek, osztán eccő az apjuk megkérde, hogy mellikük vót, aki a cseresnyefát kidűtötte. Hát, a George Washington, bizony nem szívessen, de jelentkezett, mert hát ő vót. No, ekkó az apja megdicsérte, mert hát ugye becsületesen bevallotta, és büszke vót a fijára. Úgyhogy mostan újból mekkérdem, hogy melliktek dűtötte a budit az árokba?

Kisvártatva jelentkezik az egyik gyerek:

- Hát én vótam az, apám.

No, kap is egy akkora nyakast, hogy a szeme jojózik, ki is fakad:

- De hát apám, hát a George Washingtonék?! Meg a cseresnyefa?! Nem kend meséte, hogy amikó jelenkezett, akkó az apja dícsérte, meg büszke vót?!

- Dehonnem. Csak hogy a George Washingtonnak az apja nem út fönn a fán!

- Mit csinálsz, ha már huszadszor fagy le a rendszer?

- Control Alt cipőtalp...

Hirdetményünk, felhívásunk

Az AQUILA Civil Társaság 2020 decemberében alakult, átvéve a megszűnt párt feladatait. Kötetlenebb, tagdíj nélküli, józan és építő kritikára épült.

Az alakulási dokumentumunk határozata alapján a belső keménység és tisztaság védelme fontos. Nálunk mindenki önkéntes.

Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen, várjuk.

Üdvözlettel: Szeibert Márton, az AQUILA Civil Társaság ügyvezetője

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Civil Társaság, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: <https://aquila-sas.hu/>

E-mail: sas@aquila-sas.hu

Telefon: +36 20 –7777440

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, Aquila h.R vezetője, hittanár,

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton, ügyvezető

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Oroszi-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Varga Márta, Horváth Olivér

Az AQUILA Civil Társaság fogadó órái:

szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.